

kale samfund og det omkringliggende samfund har krav på.

Derfor skal man jo også i et fremadrettet perspektiv tænke sig grundigt om, før man inspireret af denne sag binder landets kommuner, som de er flest, ind i snærende bånd og procedurekrav.

Der er grund til at lade eftertanken melde sig i det fremadrettede perspektiv. Derfor vil jeg også gerne på regeringens vegne takke for den store opbakning, der har været i debatten, til det initiativ, som jeg har taget ved at aftale med Jens Peter Christensen, at han nu sættes i spidsen for et udvalg, der i kølvandet på den betænkning, der har været nævnt i flere omgange om det kommunale tilsyn, skal se tingene i det videre perspektiv, som Farumsagen rejser, ikke alene spørgsmålet omkring tilsynets indretning og kompetencer, men også spørgsmålet om de spilleregler, der er i den kommunale styrelseslov, bl.a. de enkelte byrådsmedlemmers mulighed for at agere. Tak for opbakningen til det initiativ.

Jeg vil gerne sige – det var fru Marianne Jelved, der rejste spørgsmålet – at jeg meget gerne vil i dialog med Folketingets politiske partier om den nærmere tilrettelæggelse af dette arbejde. Og jeg vil derfor i forlængelse af debatten her i dag tage initiativ til at indkalde Folketingets partier ved kommunalordførerne til et møde for nærmere at diskutere rækkevidden af det initiativ, jeg her har taget.

Tilsvarende – og det var også fru Marianne Jelved, der rejste det spørgsmål – kunne man så ved samme lejlighed diskutere, under hvilken form vi løbende kan informere Folketingets Kommunaludvalg, Folketingets partier om de skridt, der tages i relation til Farum Kommune i den genopretningsplan, som er nødvendig.

Jeg er meget enig med fru Marianne Jelved i, at åbenhed tjener denne sag. Det bidrager jeg gerne med, og derfor vil jeg straks i morgen finde et tidspunkt i kalenderen og indkalde kommunalordførerne til et sådant møde.

Kl. 19.35

For som sagt er det vigtigt, at eftertanken melder sig, at der bliver tid til at reflektere over, om det nu er reglerne, der er noget galt med, eller det er aktørerne, der skulle spille efter reglerne, der er noget galt med.

Det siger jeg også i en kommentar til hr. Aage Frandsen, som replicerede på de betragtninger, jeg selv gjorde mig og har gjort mig tidligere omkring kommunalbestyrelsesmedlemmernes rettigheder og pligter, hvor hr. Aage Frandsen

sagde, at kommunalbestyrelsen er et flertal. Det er jo ligesom i Folketinget, blev der sagt. Nogle spørger: Hvorfor gør I ikke noget ved det inde i Folketinget? Jamen vi er i mindretal.

Til det må jeg jo sige, at selv om man er et mindretal i Folketinget – det kan jeg da huske, længere væk ligger det ikke – sidder man jo ikke bare på hænderne. Så tager man jo initiativer. Man tager også initiativer nogle gange, selv om man ved, at det fører ud i intethed forstået på den måde, at man ikke får vedtaget sine forslag. Det er den måde, man dokumenterer handling på. Det er sådan, man går ind i det politiske rum ved at bruge det rum med de muligheder, der er for at trykke på knapper, for at rejse forespørgsler, for at fremsætte beslutningsforslag, for at fremsætte lovforslag.

Og det er jo præcis den samme fordring, vi må have til landets kommunalbestyrelsesmedlemmer i samfulde landets kommunalbestyrelser, at de ikke bare på forhånd giver op og siger: Jeg er kun et mindretal, jeg vil end ikke ulejlige mig med at bede om at få en sag på dagsordenen; jeg er kun et mindretal, jeg kan se, at borgmesteren har aflyst samfulde byrådsmøder det næste kvartal, det må jeg så bare tage til efterretning. Nej, sådan skal det ikke være. Der følger pligter med rettighederne, herunder også pligten til at bruge de værktøjer, man som individuelt kommunalbestyrelsesmedlem har, til det yderste. Så kan man muligvis blive bragt i den situation, hvor det ikke rækker, fordi man er et mindretal, men det afskærer altså ikke en fra at prøve.

Jeg siger ikke det her for at starte nogen stor debat, og jeg siger det slet ikke for at prøve på at placere et ansvar hos nogle mindretalspolitikere, hverken i den kommune, vi konkret har som udgangspunkt for diskussionen her i dag, eller i andre af landets kommuner, men blot for at betone, at denne debat, vi har haft i dag, jo i virkeligheden også understreger, hvad der er nerven i det kommunale selvstyre, nemlig at de, der er aktører i det kommunale selvstyre, skal handle, og de skal handle i det politiske rum, ikke uden for det politiske rum.

Derfor er det også oplagt – og det forstår jeg at der er bred opbakning til – at vi i forbindelse med at lade eftertanken melde sig også får set på: Er der så de rigtige værktøjer til kommunalbestyrelsens medlemmer, hvad enten det er kommunalbestyrelsesmedlemmer, som de er flest, eller kommunalbestyrelsesmedlemmer som mindretal eller endda det helt lille mindre-